

varer kan og bør ikke, som det sker for lægemidler, ske efter en afvejning af produktets gavnlige virkning over for eventuelle bivirkninger. Derved ville man fjerne skellet mellem mad og medicin og dermed bryde radikalt med det grundlæggende princip i fødevarerelovgivningen, hvor man af hensyn til forbrugernes tillid til fødevarerne har en restriktiv lovgivning, som ikke accepterer bivirkninger af fødevarer til raske mennesker.

Til § 3

Bestemmelsen viderefører hovedprincippet i levnedsmiddellovens § 1, idet den dog er udvidet til også at omfatte varer, som må antages at skulle forføres af mennesker.

Denne definition svarer igen indholdsmæssigt til definitionen i Codex Alimentarius og dækker overordnet set også forslaget til definition i EU-Kommis-sionens grønne bog, De generelle principper for Den europæiske Unions levnedsmiddellovgivning, 1997.

Kernen i definitionen er, at den omfatter alt, hvad der er »bestemt til at forføres af mennesker«. Dermed omfatter definitionen mere, end man normalt vil opfatte som fødevarer. Formålet hermed er at sikre, at der ikke er noget, som utilsigtet falder uden for lovens område, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 2.

Fødevarerebegrebet omfatter også husdyr og planter, der må antages at være bestemt til at skulle forføres af mennesker. Det afgørende er, om der er sket en eller anden form for udskillelse, eller at der er andre omstændigheder, som gør det klart, at der konkret er tale om, at planter eller dyr skal anvendes til fødevarerformål. En kontrakt om levering af afgrøden fra en bestemt mark til økologisk brødproduktion kunne efter omstændighederne være tilstrækkeligt til, at afgrøden på marken er omfattet af definitionen. I de fleste tilfælde vil der dog ikke foreligge så klare omstændigheder, men være tale om en eller anden form for direkte eller indirekte indikation, der kan statuere, at der er tale om en fødevarer. Definitionen af fødevarer omfatter naturligvis ikke f.eks. kartofler eller byg, der åbenbart er bestemt til svinefoder, medens et parti gensplejset majs bestemt til fødevarerindustrien er omfattet af definitionen, allerede medens det ligger uforarbejdet på lager.

Det er en selvfølge, at varer, der befinder sig i omsætningsleddene, og som efter deres art kan anvendes som fødevarer eller ingredienser i fødevarer, er omfattet af definitionen, og at det i givet fald er virksomheden, der må dokumentere, at der konkret ikke er tale om, at de skal anvendes som fødevarer.

Der er en række produkter, som er beregnet til at blive forført, som ikke er omfattet af loven. Det gæl-

der visse kosmetiske produkter, tobak og lægemidler jf. bemærkningerne til § 2.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til reglen i levnedsmiddellovens § 5.

Bestemmelsen er indsat for at undgå overflødige gentagelser i lovteksten. Bestemmelsen indebærer, at bestemmelser, der omhandler salg også gælder for handlinger, der dækkes af de øvrige udtryk, der er nævnt i bestemmelsen. Ved ændring af levnedsmiddelloven i 1996 blev også formidling af salg indsat i bestemmelsen, da man i flere tilfælde måtte konstatere, at det var nødvendigt for at kunne sikre lovens overholdelse i forbindelse med f.eks. postordresalg.

Salgsbegrebet er uafhængigt af, om en vare eller et produkt bliver gjort til genstand for erhvervsmæssig omsætning, d.v.s. om der betales for varen. I en række situationer overgives fødevarer til forbrugerne gratis, f.eks. som smagsprøver ved udstillinger, til testpaneler eller til ansatte.

Til § 5

Bestemmelsen er en videreførelse af reglen i levnedsmiddellovens § 6, idet den dog er udvidet med slagtning og slagtemæssig behandling.

Som § 4 er bestemmelsen indsat for at undgå overflødige gentagelser i lovteksten. Når udtrykket anvendes i lovteksten gælder bestemmelserne også de øvrige handlinger, som er nævnt i bestemmelsen. Udtrykket tilvirkning dækker over et bredt spektrum af handlinger, som foretages under fremstillingen af en fødevarer. Det dækker f.eks. over anvendelse af forskellige processer såsom frysning, varmebehandling og bestråling, håndtering, f.eks. udskæring, hakning, eller andre handlinger, som indebærer en ændring af fødevareren eller fødevarere ingrediensen.

Til § 6

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til reglen i levnedsmiddellovens § 11, for så vidt angår høring af erhvervs- og forbrugerorganisationer.

Inden for fødevarerområdet er der en lang række organisationer, som repræsenterer sektorens interesser. Der er nogle organisationer, som Forbrugerrådet, Landbrugsrådet, Dansk Industri og Handelskammeret, som kan siges at repræsentere generelle interesser inden for fødevarerområdet, medens andre organisationer repræsenterer specielle brancher. Bestemmelsen sikrer, at relevante organisationer inddrages i beslutningsprocessen, således at der kan træffes beslutning på et så bredt grundlag som muligt. Organisationer, der dækker en specifik branche,